

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ

‘Η Δεξιιά!

ΤΟΥ Κ. ΑΣΗΜΑΚΗ ΦΩΤΗΛΑ

Υποψηφίου βουλευτού του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Την τελευταία δεκαετία, ο λαός μας υπέστη μιὰ βαρεία προσβολή, μιὰ τυραννία, και τέλος μιὰ εθνική ταπεινώση.

Στις 15 Ιουλίου 1965 συνέβη ή ύβρις. Η λαοκρατορία κυβέρνησή του απολύθηκε από τον Βασιλιά, έκφρασή της έγκαταστημένης παρακρατικής έξουσίας και έν συνεχεία ή θέλησή του άγνοήθηκε επιδεικτικά, προκλητικά και προσβλητικά.

Όταν ή απόπειρα να νοθευτή

προσηγάμιστη τυραννία.

Ήταν μιὰ τυραννία χωρίς ιδεολογία. Δέν ήταν καν φασισμός! Ήταν απλώς μιὰ «παρέα» μιὰ συμμορία, που καθοδηγημένη από τους άδίστακτους έπεμβασίες Πάπας—Νίξον κ.λ.π. έπρόλαβαν τό σχεδιαζόμενο πραξικόπημα της επίσημης δεξιιάς. Ήταν οι σύλλοι που άποφάσισαν ότι αντί να γαυγίζουν για λογαριασμό των άφεντικών τους, προτίμησαν να δαγκώνουν για δικό τους λογαριασμό! Έδάγκωσαν και τά άφεντικά τους!

Όταν άνοιξαν οι άσχοι του Αιόλου, άκολούθησε ό έκτραχηλισμός. Η Δεξιιά έβλεπε έκκληρητη αντί να περιφρουροούνται με τά καλοπληρωμένα όπλα τά συμφέροντά της να δημιουργούνται νέοι τυχαράστοι συναγωνιστές της.

Στήν «παρέα», δέν ήταν άρκετό αντίλλαγμα του χρήματος ή έξουσία. Η «παρέα» έκτός από έξουσία, ήθελε και χρήμα, πολύ χρήμα, όλο και πιο πολύ χρήμα!

Τά άλεπάλληλα κύματα ύπουργών, ύφυπουργών, Γενικών Γραμματέων, Γενικών Διευθυντών, Προέδρων Όργανισμών, που τά όνόματά τους είναι ζήτημα άν μπορούσε κανείς να βρη άκόμα και στόν... τηλεφωνικό κατάλογο!, είχαν ως εύγενές σύνθημα, «Τήν Δόξαν, πολλοί έτίμησαν! Τό χρήμα ούδείς!..».

Όταν ή Δεξιιά είδε αυτόν τον έκτραχηλισμό, τά έχασε. Οι έφοπλιστές είδαν κατάπληκτοι νέους συναδέλφους «προσερχομένους εκ του στρατεύματος». Πτωχοί

→ ΣΥΝΕΧΕΙΑ στήν 7η σελίδα

ή έντυμηγορία του άπέτυχε, όταν τά άλεπάλληλα κύματα άποστασίας, έξαγροάς, διαφθοράς συντρίφτηκαν επάνω στόν όγκόλιθο της συμπαγούς λαϊκής θέλησης, ή προσωπίδα έπεσε.

Τήν προσβολή άκολούθησε ή ά-

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ

‘Η Δεξιιά!

ΤΟΥ Κ. ΑΣΗΜΑΚΗ ΦΩΤΗΛΑ

Υποψηφίου βουλευτού του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

~~ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα
συγγενείς μεταβλήθηκαν από τή
μιὰ μέρα στην άλλη σε «διεθνείς
έπιχειρηματίες». Κολοσσικές έρ-
κολαβικές έπιχειρήσεις, Τοδοιστι-
κές έπιχειρήσεις, μονοπώλια όπως
του Πάπας, είδαν με τρέμο έ-
νας τυχοδιώκτης καπετάνιος έμ-
πορικού πετρελασιφόρου που «οί-
κονόμησε» με λαθρεμπόριο πετρε-
λαίου στη Ρουδεσία τον καιρό
του άποκλεισμού, να όρθώνη γι-~~

~~Ο Άρχοντομότης πρώτη φο-
ρά φίλησε τά πόδια των Τούρκων
στη γέφυρα της Κεσάνης και μά-
ζεψε άσόν—άσόν 20 χιλιάδες
έλληνικό στρατό που διατηρούσε
ή Κυβέρνηση Παπαδόπου άφι-
νοντας της έτσι ξέφραγο άιπέλι.
Τήν δεύτερη φορά φίλησε, τό
χείρι του Έθναρχη όταν οι θαλο-
φονικές ομάδες άστόχησαν. Τρί-
τη φορά όταν τά Τσεχοσλαβικά
όπλα σταμάτησαν τό έπιχείρημα
πραξικόπημα.~~

συγγενείς μεταβλήθηκαν από τη μία μέρα στην άλλη σε «διεθνείς επιχειρηματίες». Κολοσιαίες εργολαβικές επιχειρήσεις Τουριστικές επιχειρήσεις, μονοπώλια όπως του Παππας, είδαν με τρόμο ένα τυχοδιώκτη καπετάνιο έμπορικού πετρελαιοφόρου που «οικονόμησε» με λαθρεμπόριο πετρελαίου στη Ροδσία τον καιρό του άποκλεισμού, να θρώνη γιγαντιαία συναγωνιστική επιχείρηση και να γίνεται και ο πολιτικός ευνουούμενος του καθεστώτος.

Δίπλα τους μία άτελειωτη σειρά κομπιναδόρων που διετέλεσαν για λίγους μήνες ύπουργοί, ύπουργοί κ.λ.π. κατασκευάσαν με μεθοδικότητα μία νέα πλουτοκρατία.

Πλάι - πλάι με την πλουτοκρατία της «Κόκα—Κόλας» εμφανίζονταν η πλουτοκρατία της «Άρπα —κόλας».

Η Δεξιά έμεινε έμβρόντητη! Τά μονόκλ των στρατηγών έπεσαν από τό μάτι τους. Οί καλοζωισμένοι, άστοι έμειναν με τό στόμα άνοιχτό, (για πρώτη φορά χωρίς να περιμένουν... μπουκιά)!

Ο σχιζοφρενικός Ύπουργός των Οικονομικών κάθε τρεις μήνες έβαζε καινούργιους φόρους και εξέδιδε καινούργια δάνεια. Άλλά οί Τράπεζες ένώ εξέδιδαν διαταγής πληρωμής (δικαστικές αποφάσεις) για όφειλές δισεκατομμυρίων που είχαν σ' αυτές οί παλαιοί κεφαλαίουχοι, χορηγούσαν εκατοντάδες εκατομμυρίων στους νεόπλουτους των χοιροστασιών, των ξενοδοχείων, των διυλιστηρίων.

Στό μεταξύ η οικονομική άσφύξια άρχισε. Μπήκαμε στην εποχή των «καπέλλων»! Τό άστυνομικό κράτος επέκτάθηκε στην οικονομία.

—'Αποφασίσαμε και διατάσσουμε! Νά αγοράζεις δύο δραχμές και νά πουλάς μία!

—'Αποφασίσαμε και διατάσσουμε! Νά πουλάς όσο πουλάγεις πρό διετίας και νά δηλώνεις κέρδη περισσότερο στην Έφορία!

—'Αποφασίσαμε και διατάσσουμε! Νά πουλάς έχεις δέν έχεις, μπορείς δέν μπορείς νά αντικαταστήσης τό εμπόρευσό σου.

Όλος ο έμπορικός κόσμος της χώρας παρήλασε από τό έδωλο του άγορανομικού!

Η Δεξιά διχάστηκε!

Τά μονόκλ άρχισαν νά συνωμοτούν, τά ψηλά καπέλλα του ύπουργείου των Έξωτερικών νά ψιθυρίζουν ανέκδοτα σε βάρος των «συχάρπαστων» οί «χαρτογιακάδες» των άλλων Ύπουργείων έβαζαν «κεπονόφλουδες» τό Κεφάλαιο έβραζε από όργη και έβγαζε από τό... ύστέρημά του, για νά χρηματοδοτήσει στρατιωτικά άντικινήματα.

Χθεσνοί και σημερινοί λοχαγοί άρχισαν νά θυμώνουν για τά καλά.

—'Θά τους δείξουμε έμεις! Τί νομίζουν αυτές οί σάπιες κοιλίες! "Οτι θά μάς είχαν για πάντα ύποτακτικούς τους!»

Προσπάθησαν νά εξαγοράσουν τη συμμαχία του Λαού με πρόσκαιρες παροχές. Τά ταμεία όμως άδειασαν με άνατριχιαστική γρηγοράδα.

Στήν έκθεση της Θεσσαλονίκης ο Παπαδόπουλος ούριλαξε «...Η δραχμή σου Λαέ...!» Άλλά συγχρόνως άνήγγειλε προϋπολογισμό μομούθ: Έκατόν είκοσι δισεκατομμύρια!

Τά βρέδια συμμαχίας...

Ο Άρχισυνωμότης πρώτη φορά φίλησε τά πόδια των Τούρκων στη γέφυρα της Κεσάνης και μάζεψε άρον—άρον 20 χιλιάδες Έλληνικό στρατό που διατηρούσε η Κυβέρνηση Παπανδρέου αφήνοντας της έτσι ξεφραγο άμπέλι.

Τήν δεύτερη φορά φίλησε, τό χέρι του Έθνάρχη όταν οί δολοφονικές σφαίρες άστόχησαν. Τρίτη φορά όταν τά Τσεχοσλαβακικά όπλα σταμάτησαν τό επικείμενο πραξικόπημα.

Ο Άρχισυνωμότης έχασε την έμπιστοσύνη των άφεντικών. Έπρεπε νά φέρουν ένα πιο άβουλο, πιο παράφρονα, πιο ύποτακτικό, πιο πορωμένο.

Έπειδή συνδυασμός τόσων «προσόντων» ήταν αδύνατο νά βρεθί σε μία μόνο κεφαλή, έφεραν τον άσυναγώνιστο συνδυασμό Άνδρουσοπούλου — Ίωαννίδη. Και τότε άκολούθησε η Έθνική ταπείνωση. Διακόσες χιλιάδες προσφυγιά Κυπριακή πλακώνει τη συνείδηση του Έλληνικού Λαού. Άλλά όχι την συνείδηση των τυράννων. Η Κύπρος διχοτομήθηκε, οί Τούρκοι άπειλούν, η Έλλάς άγωνιά. Και τά ταμεία βέβαια δέν μπορούν νά γεμίσουν από μία οικονομία που πέρασε πάνω της η «άκρίδα» των Άπριλιανών και Νοεμβριανών. Τό Δημόσιο χρέος έχει φάει τό ψομί μιας τουλάχιστον γεννεάς.

Και τότε μέσα σ' αυτό τό χάος ως διά μαγείας χάθηκαν, σά νά πήδησαν άπ' τά παραθύρια των Ύπουργείων, Ύπουργοί, Στρατηγοί, Παράγοντες...

Ο πιο άνύποτος άπ' όλους Στρατηγός φώναζε τότε τον Πολιτικό Κόσμο σ' ένα δωμάτιο και του ζήτησε νά δώσει στο τόπο έπιτέλους Κυβέρνηση. Τήν πήρε μόνο μία μερίδα του πολιτικού κόσμου.

Και ο Λαός περίμενε νά δη: Για τίνος λογαριασμό την πήρε; Για λογαριασμό της η για λογαριασμό όλου του λαού;

Η έργατιά, η άγροτιά, ο φτωχός Λαός τρώει ήσυχα - ήσυχα άκόμα ένα κομμάτι ψομί. Αυτό βέβαια δέν θά τολμήση κανείς ποτέ νά του τό στερήσει. Γιατί κανείς δέν θά τολμήση νά αντιμετώπιση την επανάσταση της πείνας.

Τώρα τον φονάζουν νά δώσει την ψήφο του στις εκλογές. Και του λένε: «Περιορίσου σ' αυτό τό κομμάτι τό ψομί που τρώς γιατί άλλωθτικά θά ξανάρθουν τά τάνκς».

Ο Λαός ξέρει βέβαια καλά πως τά τάνκς πιά δέν θά ξανάέλθουν. Πρώτα—πρώτα γιατί δέν υπάρχουν σήμερα πιά στο στρατό άξιωματικοί διατεθειμένοι νά γίνουν έπιορκοι και νά ρίξουν σε νέα περιπέτεια τό Έθνος και νά πλήξουν ύπουλα τό Λαό ύπρετώντας ξένα συμφέροντα της C. I. A. και του Πενταγώνου.

Και αν υπάρχουν ελάχιστοι δέν έχουν βέβαια τις δυνατότητες, την όργάνωση την προπαρασκευή 15 όλοκληρών έτών που είχε η Άπριλιανή Χούντα.

Δέν ύπάρχει πιά πρόσχημα του κομμουνισμού, και η προπαγάνδα της Δεξιάς έχει άποδειχθή ψεύτικη.

Δέν ύπάρχει η πυραμίδα του μηχανισμού από τον Βασιλιά και τον Άρναούτη, μέχρι τους Συνταγματάρχες, τους Λοχαγούς.

Για νά επαναγίνουν όλα αυτά θά πρέπει νά άσυνταχισθί και νέα Κεντρική Έκθεση άποστάτων η Παράσκευή τους με την έπαιση. Η πείρα του Στρατεύματος και την C. I. A. νά αναποθετηθούν

νομάζον αὐτὲς οἱ σάπιες κοιλίες!
«Οὐ θὰ μᾶς εἶχαν γιὰ πάντα ὑποτακτικούς τους!»

Προσπάθησαν νὰ ἐξαγοράσουν τὴν συμμαχία τοῦ Λαοῦ μὲ πρόσκαιρες παροχές. Τὰ ταμεία ὅμως ἀδείασαν μὲ ἀνατριχιαστικὴ γρηγορία.

Στὴν ἐκθεσὴ τῆς Θεσσαλονίκης ὁ Παλαδόπουλος ἀπόλασε «... Ἡ δρασμὴ σου λαὸς...!». Ἀλλὰ συνεχῶς ἀνήγγελε προεκτελεστικό μαοῦσ: Ἐκατὸν εἰκοσι δισεκατομμύρια!

Τὸ σχέδιο συμμαχίας ὀλόκληρης τῆς Χούντας μὲ τὸ Λαὸ εἶχε καταρρεύσει.

Ὁ Δικτάτορας σκέφτηκε τότε νὰ σωθῆ μόνος του.

Ἡ μόνη δυνατὴ συμμαχία ποὺ τοῦ ἔμενε ἦταν ἡ συμμαχία μὲ τὸ πολιτικὸ κόσμο. Τὴν εὐκαιρία τοῦ τὴν ἔδωσε τὸ κίνημα τοῦ Ναυτικοῦ.

Ὁ Δικτάτορας ἄρπαξε τὴν εὐκαιρία. Πέταξε τὸ Στέμμα τοῦ Κωνσταντίνου στὸ καλάθι τῶν ἀχρηστων καὶ μαζί του τὰ Ἀπριλιανὰ περικοπόμενα. Ἀλλὰ ἦταν ἀργά.

Ἡ Ἐπανάσταση μύριζε πτωμαίνη. Ὁ πολιτικὸς κόσμος ἀρνήθηκε τὸν συμβιβασμὸ καὶ ὁ Λαὸς ξεσηκώθηκε. Οἱ ἀμετανόητοι Ἀπριλιανοὶ τὸν ἀνέτρεψαν μέσα σ' ἓνα λουτρό αἵματος στὸ Πολυτεχνεῖο.

Τὰ πράγματα χειροτέρευαν κάθε μέρα. Οἱ Φορατζήδες ἐξαπολύσανε σωστὸ διωγμὸ κατὰ τῶν μεγαλοαστῶν. Οἱ «δουλειές» πήγαιναν κυριολεκτικὰ κατὰ διαβόλου. Οἱ διαμαρτυρήσεις συναλλαγματοῦν, οἱ πτωχεύσεις τὰ «κανόνα» οἱ καθυστερήσεις ἔφεραν σὲ ἀπόγνωση τὴν ἴδια τὴν Δεξιά.

Γιατὶ Δεξιά βέβαια δὲν εἶναι ἡ Πεσσινέ, ἡ Μάκντόναλντ, ἡ Λίττον ἢ ἔστω ὁ Πάπας, ὁ Ἄντισ, ὁ Νιάρχος καὶ ὁ Ἄνδρεάδης.

Δεξιά εἶναι πρῶτα - πρῶτα ἀρκετὲς χιλιάδες μαγαζάτορες, ἐπιχειρηματίες, ἔμποροι, βιομήχανοι, βιοτέχνες, καλοὶ κατὰ βάθος καὶ ἐντιμοὶ ἄνθρωποι, ἀμέριμνοι ὅμως, ποὺ μὲ ἄψογο τὸ κοστοῦμι τους καὶ τὴν γραβάτα τους, κλείνουν ταμεῖο κάθε βράδυ καὶ πηγαίνουν κατενχαιριστήμενοι στὴ νυχτερινή τους διασκέδαση.

Καὶ κάθε ἐκλογὲς βρίζουν ὅλα τὰ κόμματα καὶ ψηφίζουν Καραμανλῆ.

Ὅλοι αὐτοὶ εἶδαν μὲ ἀπελπίσια γιὰ πρώτη φορὰ μαύρες μέρες.

Ἐφθασαν σὲ σημεῖο νὰ περιμένουν λαϊκὴ ἐπανάσταση!

Ἀλλὰ ἡ ἐπανάσταση ἀργοῦσε!

Οἱ Δικτάτορες ἤξεραν καλὰ ὅτι μὲ ὅλα μποροῦν νὰ παίξουν ἔκτος ἀπὸ τὴν πείνα τοῦ λαοῦ.

Πέταξαν σὰ τὸ συνηθισμένο κόκαλο στὸ ἐργαζόμενο λαὸ καὶ στὴ ἀγροτιά μερικὰ ψίχουλα ἀπὸ τὸ καλοστρωμένο τραπέζι τους.

Σὲ κάποια στιγμή τελείωσαν καὶ αὐτὰ!

Τότε οἱ Δικτάτορες συνέλαβαν τὴν ἰδέα τῆς μεγάλης τυχοδιωκτικῆς περιπέτειας.

«Θὰ τοὺς συναρπάσουμε μὲ μὰ «Ἐθνικὴ Νίκη». Θὰ πραγματοποιήσουμε τὸ Ἐθνικὸ ὄνειρο «Ἐνωσης!».

Οἱ δυνεῖς τῆς CIA καὶ τοῦ Πενταγώνου παραδοκοῦσαν. Τὸ σχέδιο ἦταν παλαιό. Γιὰ χάρι αὐτοῦ τοῦ σχεδίου εἶχαν εὐνοήσει τὸ προεκτελεστικὸ τῶν Συνταγματαρχῶν ἀντὶ τῶν Στρατηγῶν.

χε ἡ Ἀπολιτανὴ Χούντα.
Δὲν ὑπάρχει πιά προεκτελεστικὸ κομμουνισμὸ, καὶ ἡ προπαγάνδα τῆς Δεξιάς ἔχει ἀποδειχθῆ ψευτικὴ.

Δὲν ὑπάρχει ἡ μηχανίδα τοῦ μηχανισμοῦ ἀπὸ τὸν Βασίλη καὶ τὸν Ἀναστάση, μὲ τὸν πῶς Συνταγματάρχες, τοὺς Λοχαγούς.

Γιὰ νὰ ξαναγίνουν ὅλα αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ συνσχεαστῆ μὴ νέα Κυβέρνηση τύπου ἀποστατῶν ἢ Παρασκευοπούλου μὲ τὴν ἐπίσημη Ἡγεσία τοῦ Στρατεύματος καὶ τὴν C.I.A. Νὰ ξαναποθετηθοῦν τοὺς ἐπίδοξους συννομάτες στὶς πρὶο καίριες θέσεις τοῦ Στρατεύματος, καὶ στὶς ὑπόλοιπες νὰ τοποθετηθοῦν οἱ πρὶο ἀνίκανοι γιὰ ἀντίδραση καὶ ἓνα προεκτελεστικὸ.

Χρειάζεται ἀκόμη ἓνα σύμβολο κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖο νὰ συσπειρωθῆ ὁ Στρατός. Καὶ αὐτὸ βέβαια δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι πιά οὔτε τὸ Στέμμα τοῦ Κωνσταντίνου οὔτε τὸ μαδημένο «πουλί» τοῦ Παλαδόπουλου.

Ἐκτός ὅμως ἀπὸ τὸν Στρατὸ εἶναι καὶ ὁ Λαός. Ποῖός εἶναι σήμερα τόσο ἄψογος γιὰ νὰ πιστεῖ ὅτι ὁ Λαός θὰ ξαναδεχόταν παθητικὰ τὴν ἐπάνοδο τῆς Τυραννίας, τῆς Ἀνικανότητος καὶ τῆς Διαφθορᾶς;

Γι' αὐτὸ ὁ Λαός, αὐτὰ τὰ ἀκούει «βερεσές»!

Καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ τρώη ἡσυχία - ἡσυχία τὸ ξεροκόμματό του, καὶ ἂν τὸν παρανοχλήσουν μὲ τάνκς τοὺς ἀπαντάει: «Πιά στὸ κάτω - κάτω νὰ σᾶς ποῦμε καὶ κάτι ἄλλο. Ἄς ποῦμε ὅτι τὰ τάνκς μποροῦσαν νὰ ξαναέλθουν. Ἐμένα τί θὰ μοῦ πάρουν; Αὐτοὶ δὲν θέλουν ψωμί! Θέλουνε παντεσπάνι. Παντεσπάνι σὲ μένα δὲ θὰ βροῦν ἀπὸ ἄλλους θὰ τὸ πάρουν».

Στ' ἀλήθεια. Γιὰ νὰ τὸ σκεπτοῦμε καλά: Ποῖός ἔχει νὰ χάσῃ ἂν μποροῦσαν νὰ ξανάρθουν τὰ τάνκς; Ὁ ἐργάτης ποὺ ἔσπινάει στὶς 5 καὶ γυρίζει στὸ σπίτι του στὶς δύο μὲ 150 φράγκα μεροκάματο; Ὁ ἀγρότης ποὺ δουλεύει ἀπὸ ἥλιο σὲ ἥλιο καὶ δὲ μπορεῖ ὄχι νὰ ἀγοράσῃ ἀλλὰ οὔτε νὰ φάη τὰ προϊόντα του; Ὁ μικροβιοτέχνης, μικροεπαγγελματίας, ὁ μισθωτός;

Ἡ μήπως αὐτοὶ ποὺ λέγαμε πρὶο πάνω πῶς κλείνουν κάθε μέρα τὸ μαγαζὶ τους μὲ ἓνα μάτσο ἀπὸ κατοστάρικα ὡς χιλιάρικα στὴ τσέπη καὶ παραπονοῦνται πῶς δὲν πάνε καλά οἱ δουλειές τους;

Ἡ ἀκόμα καὶ οἱ μεγαλόσχημοι πλουτοκράτορες ποὺ ἐνῶ καταπίνουν ἀδιαμαρτύρητα τὴν καταλήστευσή τους ἀπὸ τοὺς «τυχαρπασοὺς συναδέλφους τους» ποὺ κατασκευάζει ἡ ἐνοπλὴ τυραννία ἀνοῦνται νὰ στέρξουν τὴν παραμικρὴ θροῖα γιὰ ν' αὐγατίσῃ τὸ ξεροκόμματο τοῦ φτωχοῦ δουλευτῆ;

Καὶ ψηφίζουν μὲ ὁργὴ Καραμανλῆ τάχα γιὰ νὰ μὴ ξανάχουμε «πεξοδρόμιο».

Ἡ Δεξιά ποὺ ἀπειλεῖ (ψιθυριστὰ ὅμως) μὲ τὰ τάνκς μοιάζει μὲ τὸν γινὸ ποὺ μόλις εἶχε βγῆ ἀπὸ τὴ φυλακὴ καὶ εἶδε μὴ μέρη μὰ συνοδεία φυλακισμένων, φώναξε τοῦ πατέρα του;

—Πατέρα, τὰ κάτεργα ἔρχονται!

—Παιδάκι μου, τὸν κ... σου νὰ φοβερίζεις!